

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет іноземної філології

Кафедра практики англійської мови

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ”

Кафедра індоевропейських мов

***“Сучасні проблеми германського та романського
мовознавства”***

Матеріали

***Міжнародної науково-практичної
конференції***

Рівне

2016

ББК 81.0
С 91
УДК 81

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 15 квітня 2016 року, Рівне. – 510, [2]с.

До збірника увійшли матеріали Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні проблеми германського та романського мовознавства”, присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов.

Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоєвропейських мов (Національний університет “Острозька академія”);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент, старший судовий експерт ЛНДІСЕ (Рівненський державний гуманітарний університет)

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 3 від 31.03.2016 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

- Монографія / О.В. Безпалько. – К.: Науковий світ, 2006. – 363 с.
2. Клімкіна Н. Виховання соціальної активності підлітків із неповних сімей в умовах гуманізації суспільства / Н. Клімкіна // Джерела: Науково-методичний вісник Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти. – 2007. – № 3–4 (51–52). – С. 89–95.
 3. Соціальна робота з молоддю в Україні: Збірник інформаційно-методичних матеріалів / За заг. ред. І.Д.Зверєвої. – К.: АТ “Столиця”, 1997. – 152 с.
 4. Щербань П.М. Пам’ятай ім’я своє: Заповіді сімейної педагогіки: Навч. Посібник / П.М. Щербань. – К.: Вища школа, 2006. – 191 с.

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Федоришин О.П.
Рівне

КОЛАБОРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ІНТЕРАКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

***Резюме.** У статті розглядається колаборативне навчання як інтерактивний підхід до навчання, де студенти і викладачі працюють разом для того, щоб створити спільну основу знань. У колаборативній моделі студенти і викладачі виконують у навчальному процесі ролі, які зовсім відрізняються від традиційних, орієнтованих на викладача підходів до навчання. Студенти стають повноправними співучасниками навчального процесу, відповідальними не тільки за своє особисте навчання, але й за результати своїх колег. Викладачі виконують роль швидше посередника, який має створити ситуацію та сформулювати ряд завдань, які дають можливість студентам навчатись самостійно.*

***Ключові слова:** колаборативне навчання, інтерактивний підхід, навчальний процес, взаємодія, командна робота, кооперативне навчання.*

Вступ. Останнім часом зростає інтерес до групового навчання. Сучасний процес навчання іноземної мови передбачає взаємодію вчителя з студентами та студента один з одним. На сучасному етапі виникає потреба у

сучасному та ефективному оволодінні іноземною мовою, що призводить до виникнення та створення нових педагогічних технологій – так званих «активних методів».

Одним із таких активних методів є метод колаборативного навчання, який акцентується не просто на спільній діяльності студентів, а й на тісному, взаємозалежному та активному співробітництві з метою спільного пошуку вирішення поставлених завдань. Метод колаборативного навчання сприяє формуванню всіх компетенцій і, що важливо – пріоритетній комунікативній, яка є основною метою навчання іноземної мови, що і підкреслює **актуальність** опанування цим методом викладачами та виділяє **проблему** активізації та ефективності навчального процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ідея колаборативного навчання виникла ще у 20-ті роки ХХ ст. Проте розробка його стратегій почалася лише в 70-х роках в різних країнах світу (Великій Британії, Канаді, Західній Німеччині, Австралії, Нідерландах, Японії, Ізраїлі та ін.).

Основна ідеологія колаборативного навчання була детально розроблена трьома групами американських педагогів з університету Джона Хопкінса (Р.Славін), університету Міннесота (Роджерс Джонсон і Девід Джонсон, 1987) і групою Дж.Аронса (Каліфорнія, 1978), а також групою Шломо Шаран Тель-Авівського університету (Ізраїль, 1988).

Колаборативне навчання має британське походження. Дослідження проводили англійські викладачі (Gilles R.M., Adrian F.), які досліджували шляхи допомоги студентам у набутті досвіду професійно спрямованої взаємодії через підвищення їх активності у навчанні.

Термін «колаборація» у перекладі з англійської мови «collaboration» означає працювати разом задля досягнення спільної мети (*collaborative* – загальний, об'єднаний, спільний). Стратегія колаборативного навчання (*collaborative learning*) є поширеною моделлю партнерства у навчанні.

В основі колаборативного навчання покладено консенсус, що формується на основі кооперації членів групи на противагу загальному

принципу, який є характерним для традиційної педагогіки. Це рекурсивний процес, коли суб'єкти діяльності з бажанням і прагненням налаштовані на співпрацю та досягнення результату [1, 66].

Колаборативне навчання передбачає моделювання професійних ситуацій, спільне вирішення поставлених проблем. При цьому виключається домінування будь-якого учасника навчального процесу (в тому числі і викладача) або будь-якої ідеї (у тому числі тієї, що транслюється викладачем). У такій ситуації студент стає суб'єктом взаємодії, активно бере участь у процесі навчання, слідуючи своїм індивідуальним маршрутам, реалізуючи свої освітні запити.

Учасники мають характеризуватися достатньою комунікативністю й ініціативністю. Взаємини між учасниками колаборативної групи детермінуються такими характеристиками як демократичність, рівноправність, автономність [1, 68].

Акцент робиться не на індивідуальному виконанні завдання, а на динаміці розвитку співпраці між учасниками. Завдання розподіляється таким чином, де кожен відповідає за окрему частину, виконання якої сприяє досягненню загальної поставленої мети.

Johnson [6] виділяє п'ять основних елементів, які відрізняють метод колаборативного навчання від інших підходів:

- позитивна взаємозалежність, яка означає, що дія окремого студента прямо пов'язана з діями інших учасників навчальної ситуації як студентів, так і викладача. При цьому, кожен учасник має своє завдання і відповідає за ефективність роботи всієї групи.;

- взаємодія «обличчям до обличчя» (face-to-face), яка означає, що студенти розігрують навчальні ролі, допомагаючи один одному навчатися та оволодівати новими знаннями і навичками;

- індивідуальна підзвітність, яка вимагає, щоб робота кожного студента була гідно оцінена на фоні групи з врахуванням особистого внеску та відповідальності або викладачем, або викладачем і групою;

- соціальні навички, які передбачають той факт, що студенти можуть мати обмежений доступ і повинні вдосконалювати навички міжособистісних та групових стосунків. Розвивати ефективні способи комунікації, вміти працювати в команді, вирішувати конфлікти, що веде до успішного навчання;

- групова підтримка, яка полягає у здатності всіх учасників підтримувати позитивні робочі стосунки між собою у процесі навчання та вимагати повної взаємодії один від одного для досягнення поставленої мети.

Згідно Dillanbourg, «найповніше визначення колаборативного навчання полягає в тому, що це є ситуація, в якій 2 і більше людей вчать, або роблять спробу навчитися чомусь разом» [3; 2]. Тобто, у цій моделі викладачі і студенти стають активними учасниками навчального процесу.

Мета статті полягає в тому, щоб акцентувати увагу викладачів на методі колаборативного навчання, який допомагає значно активізувати навчальний процес та зробити його ефективнішим.

Завдання – проаналізувати, охарактеризувати та визначити місце колаборативного навчання у навчальному процесі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У колаборативній моделі студенти і викладачі виконують ролі, які цілком відрізняються від традиційних підходів, орієнтованих на викладача. Студенти стають повноправними співучасниками навчального процесу, у якому беруть на себе відповідальність не тільки за своє власне навчання, але й за результати своїх колег. Викладач виконує роль швидше посередника, який має створити ситуацію та сформулювати ряд завдань, які дають студентам можливість навчатись самостійно.

Колаборативне навчання (collaborative learning), або навчання у співробітництві – це швидше підхід, така загальна ідея, а не технологія. Разом з ним ще є кооперативне навчання. Англійські слова «collaboration» і «cooperation» – синоніми і можуть перекладатися як «співробітництво». Самі ідеї, закладені у цих двох поняттях, співзвучні. Між «навчанням у

співробітництві» і «кооперативним навчанням» є багато спільного. Перш за все – це спільна мета перенести процес з «вчитель орієнтованого» навчання на «учень – орієнтоване» навчання. А також спільні ідеї: навчання у колективі, взаємооцінка, навчання у малих групах, взаємозалежність і т.п.

І все ж таки між ними є різниця. Навчання у співробітництві – це спільне (розподілене) дослідження, коли ті, хто навчаються, працюють разом, колективно конструюють нові знання, а не відкривають об'єктивні реалії, застосовуючи знання у вже готовому вигляді. При цьому чітко видно дві процесуальні сторони у співробітництві:

- спілкування один з одним у складі колективу;
- власне процес навчання.

А кооперативне навчання визначається як набір процесів, які допомагають людям взаємодіяти один з одним з метою досягнення якоїсь конкретної мети специфічного змісту, тобто це вже є технологія. Вона більш ефективна, ніж навчання у співробітництві, більш контрольована з боку вчителя. Кооперативне навчання, на відміну від навчання у співробітництві, передбачає більшу структурування діяльності учнів, більше керівництво і контроль з боку вчителя за цією діяльністю. В той час як навчання у співробітництві – це підхід до навчання, основна ідея якого полягає в тому, що учні збираються в групи для спільного вирішення завдань. Навчання у співробітництві засноване на ідеї, що навчання відбувається у процесі спілкування, тому соціальний аспект цього підходу є більш важливим, ніж в рамках кооперативного навчання.

Для того, щоб і кооперативне, і колаборативне навчання було ефективним, викладачу потрібно пам'ятати, що:

- студенти мають бути активними;
- викладач стає на місце студента, а студенти – навчають;
- має бути повага до кожного члена групи;
- завдання має бути цікавим;
- потрібно оцінювати різноманітність та внесок кожного;

- студенти повинні відпрацьовувати навички для вирішення конфліктів, які постають перед ними;
- члени групи застосовують вже набуті раніше знання і досвід;
- мають бути чітко поставлені завдання і цілі;
- потрібно використовувати широкий набір дослідницьких інструментів;
- студенти інвестують у своє навчання.

Важливим фактором ефективності є створення умов, або навчального середовища, спрямованого на обмін студентами досвідом навчання та використання навчальних стратегій (план дій керування власним процесом навчання), а також для розвитку навчальної автономії.

Перший крок до розвитку навчальної автономії – визначення тих стратегій, які вже існують:

- обмін досвідом у групі (наприклад, обговорення того, як краще готуватися до екзаменів або читати тексти за спеціальністю);
- взаємні інтерв'ю;
- заповнення анкет (роздає викладач – наприклад, про визначення свого стилю навчання).

Наступний крок – презентація навчальних стратегій:

- вербалізація окремих етапів планування, проведення і контроль (в тому числі використовуються роздуми вголос);
- рефлексія з приводу навчальних стратегій;
- описання стратегій (наприклад, на таблицях, де крок за кроком описується та показується навчальна стратегія).

Далі йде використання навчальних стратегій:

- застосування видів діяльності, які вимагають використання певних навчальних стратегій;
- повторення тренувань з використання окремих стратегій;
- складання навчального плану та вибір навчальних стратегій для конкретних завдань і, нарешті, оцінка використання навчальних стратегій;

- самоспостереження студентів та обмін досвідом у групі;
- анкети для оцінки та самооцінки;
- використання так званих «щоденників студентів», в яких описуються роздуми з приводу свого навчання;
- використання протоколів підготовки певного завдання або заходу.

Сама послідовність етапів заняття залишається такою ж, як і у традиційному навчанні: актуалізація, вивчення нового матеріалу, використання вже вивченого матеріалу, виконання домашнього завдання.

Колаборативне навчання вимагає значної підготовки самого викладача та тривалого вдосконалення своїх навичків та умінь. Викладач, який застосовує метод колаборативного навчання, повинен володіти знаннями набагато більшими ніж ті, які потрібно передати студентам та вміти так організувати процес, щоб змусити їх працювати. Він має чітко розуміти суть колаборативних моделей, володіти такими методами, які визначають характер взаємодії між тими, хто навчається, вміти спрямовувати їх на досягнення поставленої мети, забезпечити основою для навчання. «Колаборативна ситуація – це, свого роду, вид соціальної угоди або між самими учасниками, або між учасниками та викладачем» [6].

Висновки. Проведені дослідження підтверджують, що колаборативне навчання приносить позитивні результати – допомагає студенту стати активним, підвищує мотивацію до навчання, сприяє глибокому засвоєнню матеріала та зростанню інтереса до предмета, а також може бути особливо корисним для студентів у розвитку своїх соціальних здібностей.

Студенти вчаться приймати більш продумані рішення та аргументовані кроки, глибше розуміти матеріал, критично мислити. Зростає їх мотивація до пізнання в цілому і до освіти окремо, розвивається здібність сприймати ситуацію з різних сторін та будувати більш позитивні взаємостосунки з партнерами, незалежно від релігійної, національної або соціальної приналежності. Таке навчання формує також і більш позитивне ставлення до

викладачів, самооцінки, укріплює психологічний стан та соціальні компетенції.

Список використаної літератури

1. Кожушко С. Стратегії колаборативного навчання у вищому навчальному закладі / С. Кожушко // Молодь і ринок. – 2014. – №5. – С.65-70.
2. Brown H. Foundational methods: Understanding teaching and learning / H.Brown, D.C. Ciuffetelli (Eds.). – Toronto: Pearson Education, 2009. – p.507.
3. Dillenbourg P. Whan do you mean by collaborative learning? / P. Dillenbourg // Collaborative learning: Cognitive and Computational Approaches. – 1999. – Oxford: Elsevier. P.2. – pp. 1-19.
4. Gilles R.M., Adrian F. Collaborative learning: The Social and intellectual Outcomes of Learning in Groups / R.M.Gilles, F. Adrian. – London: Farmer Press, 2003.
5. Glenn T. Does Collaborative Learning Work? Presentation at Humber College ShowCase, Toronto, Canada, May 25, 2004.
6. Johson D.W. Active lerning: Cooperation in the collage classroom / D.W.Johson, R.T. Johnson, K.A.Smith. – Edina, MN:Interaction Book Company, 1991.

Резюме. В статье рассматривается колаборативное обучение как интерактивный подход к обучению, в котором студенты и преподаватели работают вместе с целью создать общую основу знаний. В колаборативной модели студенты и преподаватели исполняют в учебном процессе роли, которые совсем отличаются от традиционных, ориентированных на преподавателя подходов к обучению. Студенты становятся полноправными соучастниками учебного процесса, отвечающими не только за свое личное обучение, но и за результаты своих коллег. Преподаватели исполняют роль скорее посредника, который должен создать ситуации и сформулировать ряд заданий, которые дают возможность студентам обучаться самостоятельно.

Ключевые слова: колаборативное обучение интерактивный подход, процесс обучения, взаимодействие, командная работа, кооперативное обучение.

Resume. *In the article collaborative learning as an interactive approach to learning where students and teachers work together to create a common body of knowledge is considered. In the collaborative model students and teachers assume roles in the learning process quite distinct from traditional, teacher-oriented approaches to learning. Students become empowered contributors to the learning process, responsible not just for their own learning but for the outcomes of their peers as well. Teachers perform a role more of a facilitator to create an environment and construct a set of tasks that will enable students to learn on their own.*

Key words: *collaborative learning, interactive approach, learning process, interaction, teamwork, cooperative learning.*

Viktoriya Fedoryshyna
Toronto, Canada

TEACHING PROFESSION IN ONTARIO, CANADA

Teaching preparation in Ontario has been changing over years to meet high standards of the profession and an increasing demand for elementary and secondary education. It was a significant shift in authority over education. It was time when teachers were prepared in teacher training colleges under the provincial government and received authorization to teach from the Ontario Ministry of Education. Nowadays teachers are prepared in universities and accredited by the regulatory body for the teaching profession in Ontario, Ontario College of Teachers. It is a story of successful reforms and changes that have become a model to follow for other Canadian provinces/territories as well as other countries.

Ontario College of Teachers was created in 1997 through the legislature, the Ontario College of Teachers Act, 1996 (Bill 31) with the core mandate to serve and protect the public interest. [1; c.12, s. 3(2)] Thus, the public can expect that those who teach its children are well-trained, qualified and fit to be trusted. Hereafter, anyone who wants to teach in publicly funded elementary and secondary schools in Ontario has to be a member in Good Standing of the College.

The majority of College members are classroom teachers, but vice-principals, principals, supervisory officers and directors of education must also be certified teachers to hold the positions they do. College members work in faculties

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Воробйова Л. М.

Коментар до художнього твору в контексті міжкультурної комунікації 9

Кочубей О. С.

Основні риси поняття «міжкультурна компетенція»
в структурі перекладацької компетентності 15

Самборська І. М.

Внутренняя форма и мотивированность производного слова 20

Войтенко І. Г.

Роль географічних стереотипів у англомовному
політичному дискурсі 25

Ступчик З. Р.

Підприємливість як засіб активізації розвитку міжкультурної
комунікації учнів на уроках англійської мови 29

Денисова С. П., Кузьмич О. В., Ніколаєва І. А.

Способи вираження інтенції звинувачення 33

Верьовкіна О. Є., Опанасик А. В.

Комунікативні інтенції в американському дискурсі 36

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Калиниченко М. М.

Загублений острів Германа Мелвілла 42

Воробйова І. А.

До проблеми передачі стилістично забарвленої лексики в перекладах
роману Т. Пратчетта “Правда” 46

Джава І. О.

Funktion des Zitats in Plenzdorfs „Die neuen Leiden des jungen W.“ 58

Фрідріх А. В.

Особливості семантики англійських онімів у творах Агати Крісті 63

Бєлова С. А.

Проектна методика як засіб формування креативних
здібностей особистості у творчій спадщині Г. Шаррельмана 80

Ярута Н. П.

Сучасна популярна біографія Заходу: виникнення
та тенденції розвитку 87

Пантілеєнко К. С.

Вплив ментальності на мовну репрезентацію концепту «життя»
в романі сучасної письменниці М. Матіос 93

Касаткіна-Кубишкіна О. В.

Соціолінгвістичні та синтактико-стилістичні особливості рекламних текстів 97

Вовчук Н. І.

Словообразовательные микрополя неолексем в русской поэзии конца XX века 103

Бігунов Д. О.

Особливості дефініції терміну “мовленнєвий конфлікт” 108

Івашкевич Е. Е.

The Ways of the Explication of Colloquial and Everyday Vocabulary in the Translation of the Novel “The Catcher in the Rye” by Jerome David Salinger 113

Афанас'єва Л. В.

Лексико – семантичне поле як лінгвістичне поняття..... 115

Зубілевич М. І., Бігунова С. А.

Поняття гендеру як елементу сучасного наукового знання (британський досвід)..... 120

Романюк С. К.

Рекламний дискурс: підходи до визначення, співвідношення з суміжними поняттями..... 126

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Кватоуз Лейла (Abu Qatousah Laila)

The Challenge of Reading in L2 132

Божок О. С.

Мовна компетентність у координатах підготовки вчителя іноземних мов (англійська)..... 135

Перерва К. М.

Applications of network technologies in English teaching 144

Гронь Л. В.

Переказ іншомовного тексту як методична проблема..... 147

Лук'янчук М. В.

Формування та розвиток творчих здібностей молодших школярів у змісті предмета «Іноземна мова»..... 153

Бердичевська І. В.

Формування полікультурної компетентності студентів засобами іноземної мови..... 162

Судима Т. М.

Застосування комунікативних методик у викладанні граматики англійської мови..... 178

Антоненко Н. Є.

Використання інтерактивних технологій у процесі навчання іншомовного мовленнєвого спілкування..... 182

Якимчук Н. О.	
Innovative Technologies in Learning and Teaching English	187
Федоришин О. П.	
Технологія застосування кооперативного навчання на заняттях з іноземної мови у вищій школі	191
Богатирчук Л. М.	
Sprichwörter im Deutschunterricht	199
Чанюк Ю. С., Завіднюк К. В.	
Підготовка майбутнього вчителя до розвитку творчого мислення молодших школярів засобами іноземної мови	203
Джава Н. А.	
Zehn Merkmale guten Unterrichts	207
Антюхова Н. І.	
Структурна модель творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов	210
Сичук А. С.	
Bringing Up Responsible Citizens at the English Lessons	219
Пивоварчук Т. О.	
Didaktisch-methodische Prinzipien des Fremdsprachenunterrichts	224
Денисова Л. П., Кузьмич О. В.	
Нетрадиційні методики викладання іноземних мов	227
Бігунова С. А., Зубілевич М. І.	
Вплив компонентів культури на процес культурологічно зорієнтованого навчання іноземної мови	233
Ніколаєва І. А.	
Полікультурне виховання та вплив гендеру на процес спілкування іноземною мовою	237
Бойко Н. Г., Конопльова Ю. О.	
Роль і місце патріотичного виховання в процесі формування соціокультурної компетенції учнів на уроках іноземної мови	249
Луцик І. Г.	
Принципи та методичні прийоми комунікативного навчання англійської мови	256
Михальчук Н. О., Мазяр В. М.	
До проблеми культуроспрямованого оволодіння студентами іноземними мовами	267
Федорець М. А.	
Теоретичний аспект професійної компетентності сучасного викладача іноземної мови іноземної мови	275
Постолєнко І. С.	
Участь британських батьків в організації шкільного педагогічного процесу	282
Бляшевська А. В., Леонова Л. Ф.	
Методи підвищення рівня активності студентів-підлітків коледжу	285

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Федоришин О. П.

Колаборативне навчання як інтерактивний метод навчання іноземної мови у вищій школі 289

Федоришина В. О.

Teaching Profession in Ontario, Canada 297

Березіна Н. Л.

Педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності студентів 304

Стомпор Моніка

Educational Situation of Teaching Polish Language in Norway 316

Леонова Л. Ф.

Комунікативні стратегії навчання англійської мови (на прикладі роботи з граматичним матеріалом)..... 330

Константинова О. В.

Навчання студентів-філологів особливостям перекладу англійськомовних документів 340

Данілова Н. Р., Денисюк Л. В.

Інноваційні та педагогічні нововведення у методиці навчання іноземних мов у ВНЗ 347

Вєтрова І. М.

Роль спецкурсу «Альтернативні школи США» у процесі професійної підготовки вчителя англійської мови..... 350

Федорець М. А.

Використання методу проєктів як засобу підвищення ефективності викладання іноземних мов у вищих педагогічних навчальних закладах 353

Бляшевська А. В.

Інтерактивні методи навчання аудіювання як засіб реалізації комунікативного підходу до вивчення англійської мови..... 359

Завіднюк К. В.

Метод асоціативних символів..... 370

Третьякова К. В.

Інтеграція дисципліни «латинська мова» в сучасний освітній простір 374

СЕКЦІЯ 5. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Хатамі Моджтаба (Khatami Mojtaba)	
Critical Thinking and Mindfulness among Iranian EFL Learners	379
Сабанюк О. П.	
Мовна та концептуальна картини світу як відображення свідомості нації.....	390
Курята Ю. В.	
The Influence of the Religious Mythologem on the Formation of Children's Spirituality.....	401
Смірнова М. Л.	
Die wichtige Rolle der Fachübersetzung	404
Михальчук Н. О., Чала Ю. М.	
The Ways of Solving the Problem of the Communicative Behavior of People in English-Speaking Countries.....	411
Замашна С. М.	
Проблеми перекладу і деякі шляхи їх подолання.....	437
Кіндрат Н. П.	
Major Issues of Language and Gender	440
Корзієнко Н. В.	
Американські топоніми-прізвиська як засіб передачі національної ідентичності у мовній картині світу	444
Федорець М. А.	
Концептуальні моделі у процесі оволодіння англійською мовою та комбінаторні особливості термінології комунікації.....	448
Васильчук Н. В.	
Поняття «картина світу» у сучасній лінгвістиці.....	454
Мосіна Ю. С.	
Складність в роботі з англomовними технічними текстами через неоднозначність перекладу термінів.....	460
Краєвський П. І.	
Конфлікт – феномен соціального явища	464
Івашкевич І. В.	
До питання розв'язання структури професійної компетентності фахівця юридичної сфери діяльності.....	469
Івашкевич Е. З.	
До питання розв'язання проблеми структури соціального інтелекту як системи інтелектуальних здатностей особистості	473
Байло Ю. В.	
До проблеми дефініції понять: концепт, поняття та значення у сучасній лінгвістиці	484
Михальчук Н. О., Хупавцева Н. О.	
До проблеми використання емпіричних методів дослідження розуміння літературних творів старшокласниками	487
Івашкевич Е. З., Яцюрин А. О.	
Розв'язання проблеми структури соціального інтелекту особистості	

в парадигмальному просторі раціогуманістичної психології 492

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ 504